

PROP DE VOSALTRES

La bona gent de Mans Unides

Ahores d'ara ja no cal explicar a ningú què és i a què es dedica l'organització Mans Unides. És massa coneguda, porta més de cinquanta anys desenvolupant la seva tasca de lluita contra la fam al món. Va ser una intuïció de les Dones d'Acció Catòlica, feta realitat l'any 1960, seguint la crida de la FAO, per col·laborar en l'eradicació de la pobresa i la fam. Els seus començaments van ser molt humils: dedicar un dia al dejuni voluntari, aquells que mengem amb normalitat a les nostres llars; organitzar sopars solidaris i sol·licitar donatius i aportacions a les parròquies i col·legis de totes les diòcesis espanyoles.

Aquesta organització de l'Església catòlica ha tingut un creixement extraordinari. En l'actualitat sumen més de 83.000 voluntaris i gairebé un miler de tècnics i contractats, qui fan possible que els projectes sol·licitats siguin atesos, executats i avaluats amb eficàcia i transparència. Davant la societat espanyola ha adquirit un gran reconeixement i molts ciutadans han posat la seva confiança en aquesta organització. Els ingressos provenen en un 87,1% de fonts privades i només un 12,9% del sector públic. En l'última Memòria publicada s'ofereix una dada significativa pel que fa a ingressos: van ascendir a 45.359.573 euros. Es van aprovar 595 projectes per un valor aproximat de 39 milions d'euros que, sumats als iniciats en anys anteriors, van resultar un total de 938 projectes en execució, en 58 països d'Àfrica, Àsia i Amèrica, amb els quals van quedar recolzades més de dos milions de persones.

Mans Unides pertany al Consell Pontifici Cor Unum, organisme creat pel papa Pau VI l'any 1971, i les seves ramificacions arriben a tots els llocs on viuen i testimonien la seva fe multitud de seguidors de Jesucrist. A més a més d'aquesta dimensió confessant, la institució ofereix els seus serveis a totes les poblacions de la terra, independentment de la seva fe, promovent i col·laborant amb els organismes internacionals dedicats al desenvolupament sostenible de les nacions més pobres.

A la seva pàgina web podeu trobar dues descripcions que l'identifiquen: la seva missió és

lluitar contra la fam, la deficient nutrició, la misèria, la malaltia, el subdesenvolupament i la falta d'instrucció; i treballar per eradicar les causes estructurals que les produeixen: la injustícia, el desigual repartiment dels béns i les oportunitats entre les persones i els pobles, la ignorància, els prejudicis, la insolidaritat, la indiferència i la crisi de valors humans i cristians (*Estatuts*, art. 5). La seva visió, el fonament del qual és l'Evangelí i la Doctrina social de l'Església, és que cada persona, home i dona, en virtut de la seva dignitat i igualtat fonamental, sigui capaç de ser, per si mateixa, agent responsable de la seva millora material, del seu progrés moral i del seu desenvolupament espiritual, i gaudeixi d'una vida digna.

Acabo amb una referència al projecte i al lema que ens proposen per a aquest any: EL MÓN NO NECESSITA MÉS MENJAR, NECESSITA MÉS GENT COMPROMESA. Vol comparar l'aspecte material amb la nostra pròpia actitud davant les situacions respecte als semblants. Se'ns demana un canvi. La nostra manera d'alimentar-nos influeix en les causes però també en la solució de la fam. El projecte en el qual col·laborarà la nostra diòcesi està situat a Haití, el país més pobre d'Amèrica, i té com a objectiu la millora de l'agricultura i la ramaderia en l'organització de les comunitats de camperols. En nom d'ells, els haitians i la bona gent de Mans Unides, us demano la vostra aportació i el vostre compromís.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Sopar de solidaritat («Sopar de la Fam») a l'arxiprestat Perifèria

L'arxiprestat Perifèria, format per les parròquies dels barris de Balàfia, Bordeta, Llívia, Magraners, Pardinyes i Secà de Sant Pere, celebraran un acte de solidaritat amb Mans Unides, el conegut «Sopar de la Fam».

L'acte tindrà lloc a la parròquia de Sant Josep Obrer, dels Magraners, el proper dissabte 11 de

febrer, de 18.45 a les 21 h. Consistirà en un temps de sensibilització sobre la tasca que rea-

litzava Mans Unides, en la presentació de la campanya i projecte per a aquest any i el propi «Sopar de la Fam», que consistirà en pa amb oli i una poma.

La Jornada de Mans Unides és una ocasió per a reflexionar sobre la fam al món. És oberta a tothom qui vulgui participar-hi, encara que no sigui de l'arxiprestat.

MISSIONERS DE LLEIDA

«Per què vas sortir de la teva terra?» (X)

Per prendre la decisió de «sortir de la teva terra», s'ha de tenir raons i arguments que t'impulsin a fer-ho. En el meu cas, l'argument era fer realitat el meu desig i la meva vocació: la crida de Déu a posar-me al servei dels meus germans.

Aquest desig i aquesta crida de Déu em van fer deixar la meva terra, a semblança d'Abraham, per venir a viure amb vosaltres, invitat i cridat pel llavors bisbe Francesc-Xavier Ciurana. A la diòcesi, es necessitava la presència de sacerdots de color per a poder atendre la nombrosa comunitat d'africans, cada cop més creixent.

Per aquest motiu vaig venir, per posar-me al servei dels germans i germanes d'aquí. Però no em sento necessàriament mossèn dels africans, sinó que estic al servei de tota la comunitat cristiana d'una parròquia de Lleida, per acompanyar-la en el seu camí.

Puc dir que sempre m'he sentit acollit i ajudat per molts mossens, els quals m'han mirat sempre com es mira un germà. Això ha facilitat la meua integració i la meua tasca pastoral fins al moment actual. Compto amb el suport de persones amigues, que realment veuen en mi un germà més. Em trobo molt a gust amb elles i m'ajuden a seguir treballant en aquesta obra a la qual Déu m'ha cridat.

Mn. Robert Louan

La Comunitat Marista celebra els seus 200 anys

Sota el lema «Un nou començament», la família marista de Lleida ha celebrat el seu aniversari de fundació acompanyada pels seus educadors, antics alumnes, famílies i entitats vinculades a la institució. L'acte, que ha tingut lloc a la Seu Vella aquest passat 2 de gener, ha estat amenitzat per la Coral Maristes. Dos exalumnes han llegit un text d'agraïment, que serà

comú en totes les celebracions maristes d'arreu del món. El proper 7 de maig, al Monestir de les Avellanets, tindrà lloc l'Aplec del Bicentenari que a més de rememorar els orígens humils de la institució, fundada per Marcel·lí Champagnat l'any 1817, vol renovar la seva vocació de servei en les diverses obres educatives i socials.

A la ciutat de Lleida, els Maristes hi són presents des del 1895, deixant empremta en diferents àmbits tant educatius com socials, culturals, esportius i religiosos. Actualment, la Comunitat Marista té obertes tres importants obres socials, dues al barri de la Mariola, Centres Calidoscopi i Pas a pas, i un altre centre al barri de Balàfia. Així també, el Col·legi Maristes Montserrat, els moviments juvenils de lleure, representats per l'Agrupament Escolta Garbí i AJMACOR, el Club Esportiu Maristes, l'ONG SED i la Coral Maristes Montserrat són exemples de la complicitat educativa, cultural i social a Lleida. Al barri de la Mariola, des de fa més de 10 anys, la Comunitat de germans Maristes hi resideix acompanyant de ben a prop les obres socials i l'escola.

El Col·legi Sagrada Família recorda la seva fundadora

L'acte central de la celebració va ser l'Eucaristia en honor a la seva fundadora, la beata Anna Maria Janer Anglarill, celebrada a la parròquia del Carme i presidida per Mn. Joan Ramon Ezquerra, qui va transmetre una salutació en nom del bisbe Salvador i de Mn. Joan Mora. Hi van assistir les Germanes de la Sagrada Família, la direcció del Centre, així com el seu professorat i alumnat d'ESO i del cicle mitjà i superior de primària.

El director del Col·legi va presentar l'acte, «per celebrar i donar gràcies per la vida de la nostra beata Anna Maria Janer, una vida que és un do de Déu per a l'Església i per al món».

L'equip de Pastoral va tenir cura de la preparació de tota la cerimònia, amb imatges, cants, pregàries i ofrenes al·lusives a la mare fundadora, així com amb un magnífic acompanyament musical per part d'un grup d'alumnes i professors. La comunitat educativa va viure intensament la celebració, amb silenci i atenció per part de tots els assistents, «fet que us honora», va dir Mn. Joan Ramon.

La beata Anna Maria Janer va dedicar la seva vida a estimar Déu i Jesús de tot cor, d'una manera real i pràctica, que li va servir per estimar

tothom, especialment els malalts i els nens.

Al final de l'Eucaristia, la Gna. Susanna Cano, representant de la titularitat del Centre, va dirigir unes paraules d'agraïment a Mn. Joan Mora i a Mn. Joan Ramon Ezquerra, a la parròquia, a professors i alumnes del Col·legi, a músics, i a tots els qui havien fet possible la celebració.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Ser avui autèntics deixebles de Jesús vol dir també acceptar la seva proposta de no-violència» (4 de gener de 2017).

@Pontifex: «Que la caritat i la no-violència guïïn la manera com ens tractem els uns als altres» (5 de gener de 2017).

@Pontifex: «Que la Verge Maria ens ajudi a seguir Jesús en el camí de la fe i de la caritat, el camí marcat des del nostre Baptisme» (8 de gener de 2017).

@Pontifex: «No hi pot haver veritable pau si cadascú reivindica sempre i només els seus drets, sense tenir cura del bé dels altres» (9 de gener de 2017).

Inauguració de la casa natal de santa Teresa Jornet

Aitona va inaugurar, el passat 9 de gener, la casa natal de Sta. Teresa Jornet, fundadora de la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats, coincidint amb la cloenda del 125è aniversari de la fundació de la Casa Asil d'Aitona.

Més de 250 persones van assistir a la Missa solemne celebrada a la capella de la residència de les Germanetes, presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, i concelebrada pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez, juntament amb el bisbe de Sant Feliu, Agustí Cortés, i el bisbe de Tortosa, Enrique Benavent. Després de la cerimònia, un nombre grup de religioses de les Germanetes, vingudes de tot l'Estat, van portar en processó la imatge de santa Teresa Jornet fins a la seva casa natal reconvertida ara en museu. La casa natal recrea la vida de l'època amb tot detall, amb eines antigues i diversos audiovisuals que expliquen la història de la fundadora, nascuda a Aitona el 9 de gener de 1843. A més, també acollirà una relíquia i una carta inèdita i manuscrita de la santa, datada a la ciutat de Lleida l'1 de juliol de 1876.

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va beneir el nou espai museístic, que estarà obert al públic tots

els diumenges. Abans de la inauguració l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, a la seva homília, havia destacat que «si no existís la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats l'hauríem d'inventar».

Per la seva part, el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va agrair a les Germanetes la seva tasca al llarg de tants anys. La mare general de la Congregació, sor Purificación de Santa Elena, va agrair la col·laboració de totes les persones i institucions que han fet possible la reconversió en museu de la casa natal de la santa.

«L'art és el llenguatge amb el qual s'expressa una societat»

La directora de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI), Montserrat Macià, va impartir el passat 12 de gener la quarta conferència del cicle «Celebrar», que l'IREL està duent a terme aquest any amb motiu del seu 25è aniversari.

Montserrat Macià va començar definint l'art com «l'ànima de l'artista al servei de la memòria i de la commemoració». Com a exemple, va posar la talla de la Verge del Blau que «amb la seva mirada plena de misericòrdia acollia els lleidatans que arribaven a la Porta dels Apòstols de la Seu Vella de

Lleida». «L'art és el llenguatge amb el qual s'expressa una societat», va recalcar. «El nostre Museu de Lleida explica el nostre esdevenir històric com a poble cristià i com a Església que pelegrina per aquesta antiga diòcesi de Lleida», va dir. «Aquestes obres, ara desacralitzades, ens permeten explicar com

els artistes medievals interpreten els símbols de la celebració litúrgica i els convertien en obres d'art de primer nivell», va destacar. «Al Museu trobem tot el mobiliari que s'utilitzava a les nostres esglésies per celebrar els divins misteris i lloar el Senyor segons les formulacions estètiques del moment», va recordar Macià. Segons la directora de l'IEI, «l'art, en l'època medieval, era el vehicle de formació dels fidels i el mitjà per arribar a Déu», i «els artistes són els custodis de la bellesa en el món i els profetes de l'home actual».

REFLEXIONS

Sal de la terra i llum del món

«**V**osaltres sou la sal de la terra [...] Vosaltres sou la llum del món». Aquestes dues sentències de Jesús en l'Evangeli d'aquest diumenge descriuen de manera imperativa els seus deixebles. El verb en present porta implícit el *sigueu*: «sal», que ha de mantenir les propietats, ja que si no és així perd la seva utilitat; «llum», que té la finalitat de brillar, il·luminar i ser vista pels altres. Quina força tenen les dues imatges que assenyalen l'abast *universal* (terra-món) del discipulatge de Jesús!

El deixeble de Jesús és «la sal de la terra» i «la llum del món» en sentit exclusiu, sense parangó. La terra i el món tan freguents de pau i harmonia, de vida plena per als homes, dones i infants que hi vivim, tenen en la persona de Jesús i en el seu seguiment el sentit (sabor) de tota existència i la possibilitat de caminar (sense foscor) pel camí que du a la Vida.

Ser sal i llum de la terra, del món, en el segle XXI és una tasca existencial àrdua. Ho ha estat sempre. No ens desanitem. Ens cal estar convençuts que *som* sal i llum i que podem canviar el nostre entorn. No per mèrits propis, sinó per do d'Aquell a qui seguim. Són moltes les circumstàncies en què la nostra salabor i claror són efectives. Potser en el cercle personal ens és més fàcil adonar-nos quan som requerits a *condimentar* i *il·luminar* una determinada situació. Però no oblidem també la dimensió comunitària. El nostre poble es troba políticament immers en un procés de canvi que cerca un major grau de llibertat, de justícia i de benestar, en què «la sal» i «la llum» a què es refereix Jesús són imprescindibles. Si nosaltres no la hi posem i projectem, qui ho farà? També en aquesta labor, a través del capteniment dels seguidors de Jesús, pot ser glorificat el nostre Pare del cel.

Concepció Huerta

AGENDA

■ Diumenge, 5 de febrer:

—A les 11 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a Gimenells.

■ Dijous, 9 de febrer:

—A les 19.30 h, conferència «Celebrar per al equilibri emocional», a càrrec d'en Joan Biscarri, a l'Aula Magna de l'IEI.

■ Dissabte, 11 de febrer:

—A les 18.45 h, Sopar de la Fam, a la parròquia de Sant Josep Obrer.

■ Diumenge, 12 de febrer:

—A les 18.45 h, Rosari de torxes i Eucaristia, a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597).

7. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.

8. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev. fund. somascos; san-

ta Josefina Bakhita, vg.; santa Elisenda, vg.

9. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

10. □ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Mare de Déu de

Lourdes, apareguda a la Cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.

12. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,16-21 / Sl 118 / 1C 2,6-10 / Mt 5,17-27 (o bé, més breu: 5,20-22a. 27-28.33-34a.37)]. Sta. Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; St. Gaudenç o Gaudenci, bisbe; St. Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.

Diumenge V de durant l'any

COMENTARI

Vosaltres sou la sal de la terra i la llum del món

Fra Angelico, *El sermó de la muntanya*, fresc, s. xv. Museu del Convent de Sant Marc, Florència (Itàlia)

Retornats a Jerusalem, els desterrats la troben sense el resplendor promès i es pregunten si Déu s'ha oblidat del seu Poble o si no és tan poderós com creien. Llavors el profeta avisa: *Les vostres culpes han obert un esvoranc entre vosaltres i el vostre Déu (Is 59,1s).*

Com reparar l'esvoranc? *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds.*

Predicant a Corint un home feble, esporuguit i tremolós, sense eloqüència ni saviesa, no té perspectives d'èxit.

Més encara: Pau *no va voler saber res més que Crist, i encara clavat a la Creu!*

Però de fet a Corint viu la seva més gran experiència missionera: perquè la força li ve del *poder convincent de l'Esperit.*

Perquè la vostra fe es fonamenti en el poder de Déu i no en saviesa d'homes.

Acabat el Sermó de la Muntanya, programa de Jesús, ara ensenya qui han de ser els seus anunciadors i testimonis. *Jesús diu als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Vosaltres sou la llum del món.»*

Pels antics la *sal* i el *sol/llum* són coses de les que no es pot prescindir.

Sovint l'Indicatiu fa d'Imperatiu; així «*sou...*» vol dir «*heu de ser...*».

La sentència enceta la secció on Jesús reclama als seus que siguin *més justos que els mestres de la Llei i els fariseus.*

Si la sal ha perdut el gust, no serà bona per a res: l'autopreservació de la pròpia identitat no és de tancament sinó perquè fructifiqui el talent de l'opció cristiana.

El plural del «*Vosaltres sou...*» denota la preocupació eclesial de Mt.

Els qui de debò viuen les Benaurances són els qui realment esdevenen *sal de la terra i llum del món.*

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens.» Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

► Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Oráculo del Señor: Este es el ayuno que yo quiero: soltar las cadenas injustas, desatar las correas del yugo, liberar a los oprimidos, quebrar todos los yugos, partir tu pan con el hambriento, hospedar a los pobres sin techo, cubrir a quien ves desnudo y no desentender-te de los tuyos. Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor. Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: «Aquí estoy». Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía.

► Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

► Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celmín sino para ponerla en el candelero y que alumbré a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»